

Tamer Çilingir: SESLER GELİYOR TARİHİN DERİNLİKLERİNDEN DUYUYOR MUSUN?

Posted on 21/01/2016

Hüzün vardı, yarım hikayelerden artakalan sevdalar vardı, inci damlası yaşlar vardı gözlerinde ölüm yürüyüşçüsü Pontoslu Rumların...

Onları doğup büyüdükleri yerlerden başka bir yere doğru yürümeye zorlayan atlılar, son kişi bu ölüm yolculuğunda düşünceye dek, kırbaçları ile işkence ettiler. Düşenlerin, ölenlerin oracıkta bırakılmasını emrettiler, yürüyüşü devam ettirdiler.

Gece ölmek iyiydi, üzerine bir avuç da olsa toprak serilebilir, gündüz akbabalara yem olunmayabilirdi...

Çetelerin saldırıları olmadan tamamlanan yürüyüşler de, “ecel” ile ölmeye değer sayılabilirdi hatta; kurşun ya da süngü darbeleriyle ve tecavüze uğramadan ölmek...

Ondokuz Mayıs bindokuzyüzondokuzdan, bindokuzyüzyirmiüç kadar böyle öldü onbinlerce Pontoslu Rum, sessiz sedasız...

İki metropolitin iki dudağı arasına sıkışmış olan kaderlerini, bağırılarından çıkan yiğit partizanlar da değiştiremedi.

İttihatçı paşalar vermişti haklarındaki hükmü daha on yıl öncesinden. Şimdi Kemalist çeteler infazını yerine getiriyordu bu hükmün.

Hüküm, tek bir Pontoslu Rum kalmayınca, geçmişten tek bir iz kalmayınca dek taş üstünde taş bırakmamaktı.

Öyle de yaptılar.

BÖYLE ÖLDÜ, PONTOSLU RUMLAR

Ölüm yürüyüşlerinden hiçkimse sağ dönemedi.

İstiklal Mahkemelerinin kararlarıyla asıldı, öğretmenler, öğrenciler, gazeteciler...

Merzifon Koleji'nin futbol takımınının bütün oyuncuları darağacında idam edildi...

Dağlara çıkan partizanların geride bıraktıkları köylerinde tek bir canlı bırakmadılar...

Gemilerin kazanlarında diri diri yaktılar, direnişçileri...

Mağaralara, kiliselere, okullara doldurup yakarak ve boğarak öldürdüler binlerce insanı...

Utandı Sinop, Samsun, Ordu, Giresun, Trabzon, Rize, Gümüşhane...

Utandı Karadeniz

Utandı Pontos...

Tek bir köy kalmadı Pontoslu Rumların kanlarıyla sulanmadığı...

Karadeniz'in bütün dereleri kırmızı aktı yıllarca...

HER ŞEY BÜTÜN DÜNYANIN GÖZÜ ÖNÜNDE OLDU

Kimileri "nesnel koşullar"dan dem vurup izledi olan biteni, kimileri avuçlarını ovuşturdu dökülen her Pontoslu Rum partizanının, kadının, yaşlı ve çocuğun canı alındıkça...

Kimi emperyalist tehditten, kimi sosyalist tehditten sözedip, kurulacak bu eli kanlı devleti desteklediler, 353 bin Pontoslu Rum'u katledilirken; bindokuzyüzdokuzdan bindokuzyüzyirmiüçe kadar...

1 milyon 250 bin Rum 1923 yılından itibaren sürgün edildi.

Eli kanlı katiller madalyalarla ödüllendirildi, canlarını aldıkları insanların malları mülkleri onlara verildi, zengin oldular...

Ve kuruldu adına cumhuriyet dedikleri, sana düşman, bana düşman, insan olana, güzel olana düşman devlet, bindokuzyüzyirmiüçün yirmi dokuz ekiminde...

Geride kalanlara "Ne mutlu Türküm diyene", "elhamdüllillah Müslümanım" deme "şerefini" bahsettiler...

ADALET İSTİYOR TARİH

Şimdi sesler geliyor tarihin derinliklerinden duyuyor musunuz?

Nebyan'dan partizanların sesi geliyor.

Anton Paşa'nın sesini duymuyor musunuz?

Eleni Çavuşların, ölüm yürüyüşlerinde analarının kucağında ölen Mariaların sesleri geliyor...

PONTOS'tan sesler geliyor...

Mezarsız 353 bin canın sesi geliyor...

Sürgündeki milyonların sesi geliyor...

Dilleri, dinleri değiştirilip, yalan tarihle büyütülenlerin sesleri geliyor...

Adalet istiyor tarih

Adalet istiyor Pontos

Adalet istiyor insanlık...

Kaynak: devrimcikaradeniz.com